

Divizarea – metodă eficientă pentru ieșirea din criza financiară

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Actuala criză economico-financiară pe care o traversează majoritatea companiilor românești, determinată în mare măsură de efectele pandemiei Covid-19, nu poate fi depășită decât prin metode eficiente de reorganizare, alături de ajutorul acordat de stat sub forma indemnizațiilor de sprijin financiar sau a facilităților fiscale.

Una dintre metodele de reorganizare a societăților aflate în impas este divizarea, adică operațiunea prin care o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă mai multor societăți totalitatea patrimoniului său, în schimbul repartizării către acționarii societății divizate de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate.

Divizare reprezintă și operațiunea prin care o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă totalitatea patrimoniului său mai multor societăți nou-constituite, în schimbul repartizării către acționarii societății divizate de acțiuni la societățile nou-constituite și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate.

Divizarea poate avea loc și prin transferul simultan al patrimoniului societății divizate către una sau mai multe societăți existente și una sau mai multe societăți nou-constituite. Poate fi efectuată chiar dacă societățile dizolvate sunt în lichidare, cu condiția ca acestea să nu fi început încă distribuirea între asociații a activelor ce li s-ar cuveni în urma lichidării.

Se hotărăște de fiecare societate în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al societății.

Dacă prin divizare se înființează o nouă societate, aceasta se constituie în condițiile prevăzute de lege pentru forma de societate convenită.

Proiectul de divizare

Administratorii societăților care urmează a participa la divizare vor întocmi un proiect de divizare, care va cuprinde:

- forma, denumirea și sediul social ale tuturor societăților implicate în divizare;
- fundamentarea și condițiile divizării;
- rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale și quantumul eventualelor plăți în numerar;
- quantumul primei de divizare;
- data situațiilor financiare ale societăților participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile divizării;
- descrierea și repartizarea exactă a activelor și pasivelor care urmează a fi transferate fiecăreia dintre societățile beneficiare;
- repartizarea către acționarii sau asociații societății divizate de acțiuni, respectiv părți sociale, la societățile beneficiare și criteriul pe baza căruia se face repartizarea.

Dacă un element de activ nu este repartizat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, elementul de activ în cauză sau contravaloarea acestuia se repartizează între toate societățile beneficiare, proporțional cu cota din activul net alocat societăților în cauză, în conformitate cu proiectul de divizare.

Dacă un element de pasiv nu este repartizat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, societățile beneficiare răspund solidar pentru elementul de pasiv în cauză.

Proiectul de divizare, semnat de reprezentanții societăților participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată fiecare societate, însoțit de o declarație a societății care încetează a exista în urma divizării despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său, precum și de o declarație privitoare la modalitatea de publicare a proiectului de divizare.

Proiectul de divizare, vizat de judecătorul delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor ședințelor în care adunările generale extraordinare urmează a hotărî.

Oficiul Național al Registrului Comerțului va transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în 3 zile de la depunerea proiectului de divizare, un anunț cu privire la depunerea proiectului.

Creditorii societăților care iau parte la divizare au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. În vederea obținerii de garanții adecvate, orice creditor care deține o creanță certă, lichidă și anterioară datei publicării proiectului de divizare, nescadentă la data publicării, a cărei satisfacere este pusă în pericol prin realizarea divizării, poate face opoziție.

Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Ea se depune la oficiul registrului comerțului, care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente. Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai apelului.

Opoziția formulată se judecă de urgență și cu precădere.

În cazul unei divizări, deținătorilor de valori mobiliare, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale, trebuie să li se acorde în cadrul societăților beneficiare cărora li se pot opune drepturile decurgând din asemenea valori mobiliare, în conformitate cu proiectul de divizare, drepturi cel puțin echivalente cu cele de care beneficiau în societatea divizată, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de valori mobiliare ori de către aceștia în mod individual sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea valorilor mobiliare deținute.

Administratorii societăților care participă la divizare trebuie să întocmească un raport scris, detaliat, în care să explice proiectul de divizare și să precizeze fundamentul său juridic și economic, în special cu privire la rata de schimb a acțiunilor. În cazul divizării, raportul va include, de asemenea, criteriul de repartizare a acțiunilor.

Raportul trebuie să descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale apărute în realizarea evaluării.

Raportul administratorilor va include, dacă este cazul, și informații referitoare la întocmirea raportului de evaluare a aporturilor, pentru societățile beneficiare, și registru la care acesta trebuie depus.

Administratorii societății divizate trebuie să informeze adunarea generală a societății lor, precum și administratorii celorlalte societăți implicate în operațiune, astfel încât aceștia să poată informa, la rândul lor, adunările generale ale societăților respective asupra oricărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor intervenite între data întocmirii proiectului de divizare și data adunărilor generale care urmează să decidă asupra acestui proiect.

Unul sau mai mulți experți, persoane fizice ori juridice, acționând pe seama fiecăreia dintre societățile care participă la divizare, dar independent de acestea, vor fi desemnați de către judecătorul-delegat pentru a examina proiectul de divizare și a întocmi un raport scris către acționari.

Acest raport va preciza dacă rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale este corectă și rezonabilă. Raportul va indica, de asemenea, metoda sau metodele folosite pentru a determina rata de schimb propusă, va preciza dacă metoda

sau metodele folosite sunt adecvate pentru cazul respectiv, va indica valorile obținute prin aplicarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține opinia experților privind ponderea atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii reținute în final. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți deosebite în realizarea evaluării.

La cererea comună a societăților care participă la divizare, judecătorul-delegat desemnează unul sau mai mulți experți acționând pentru toate societățile implicate, dar independent de acestea.

Cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale extraordinare care urmează să se pronunțe asupra proiectului de divizare, organele de conducere ale societăților care iau parte la divizare vor pune la dispoziția acționarilor/asociaților, la sediul societății, următoarele documente:

- proiectul de divizare;
- situațiile financiare anuale și rapoartele de gestiune pentru ultimele 3 exerciții financiare ale societăților care iau parte la divizare;
- raportul cenzorilor sau, după caz, raportul auditorului financiar;
- evidența contractelor cu valori depășind 10.000 lei fiecare și aflate în curs de executare, precum și repartizarea lor în caz de divizare a societății.

În termen de 3 luni de la data publicării proiectului de divizare, adunarea generală a fiecărei societăți participante va hotărî asupra divizării.

Când produce efecte divizarea

- a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, de la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;
- b) în alte cazuri, de la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea, cu excepția cazului în care, prin acordul părților, se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, care nu poate fi însă ulterioară încheierii exercițiului financiar curent al societăților beneficiare, nici anterioară încheierii ultimului exercițiu financiar al societății sau societăților ce își transferă patrimoniul.

Consecințele divizării

- transferul, atât în raporturile dintre societatea divizată și societatea/societățile beneficiare, cât și în raporturile cu terții, către societățile beneficiare al tuturor activelor și pasivelor societății divizate; acest transfer va fi efectuat în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de divizare;
- acționarii sau asociații societății divizate devin acționari, respectiv asociați ai societăților beneficiare, în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de divizare;
- societatea divizată încetează să existe.

Nicio acțiune sau parte socială la una dintre societățile beneficiare nu poate fi schimbată pentru acțiuni la societatea divizată, deținute:

- a) de către societatea beneficiară în cauză, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății; sau
- b) de către societatea divizată, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății.

Nulitatea unei divizări

Nulitatea unei divizări poate fi declarată numai prin hotărâre judecătorească.

Hotărârea definitivă de declarare a nulității unei fuziuni sau divizări va fi înaintată din oficiu de către instanță oficiilor registrului comerțului de la sediile societăților implicate în divizarea respectivă.

În cazul declarării nulității unei divizări, fiecare dintre societățile beneficiare răspunde pentru propriile obligații angajate. Societatea divizată răspunde, de asemenea, pentru aceste obligații, în limita cotei de active nete transferate societății beneficiare în contul căreia au luat naștere obligațiile respective.

Achiziții echipamente și servicii IT suportate din subvenții

expert contabil
Olga CREVELESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Societății AfiCons Srl i se aprobă, în luna octombrie 2020, o subvenție în valoare de 75.000 lei pentru achiziția de echipamente de telecomunicații și servicii necesare în desfășurarea activității.

Din suma de 75.000 lei, 60.000 lei vor fi alocați achizițiilor de echipamente IT (laptopuri), iar 15.000 lei vor fi alocați achiziției de servicii de telecomunicații/IT pentru următoarea perioadă.

Încasarea contravalorii cererii de rambursare se realizează integral după aprobarea finanțării, urmând ca societatea să justifice cu documente specifice achizițiile efectuate.

Stabilim care este regimul contabil și fiscal al achizițiilor efectuate în speța dată.

Subvențiile aferente activelor reprezintă subvenții pentru acordarea cărora principala condiție este ca entitatea beneficiară să cumpere, să construiască sau să achiziționeze active imobilizate.

O subvenție guvernamentală poate îmbrăca forma transferului unui activ nemonetar (de exemplu, o imobilizare corporală), caz în care subvenția și activul sunt contabilizate la valoarea justă.

În conturile de subvenții pentru investiții se contabilizează și donațiile pentru investiții, precum și plusurile la inventar de natura imobilizărilor corporale și necorporale.

Subvențiile aferente veniturilor cuprind toate subvențiile, altele decât cele pentru active.

Veniturile din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete se prezintă în contul de profit și pierdere ca parte a cifrei de afaceri nete, iar celelalte venituri din subvenții se prezintă în contul de profit și pierdere ca o corecție a cheltuielilor pentru care au fost acordate sau ca elemente de venituri, potrivit structurii prevăzute în acest sens .

În cadrul subvențiilor se reflectă distinct:

- subvenții guvernamentale;
- împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții;
- alte sume primite cu caracter de subvenții.

Reguli privind subvențiile

Subvențiile se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

IMPORTANT!

Subvențiile nu trebuie înregistrate direct în conturile de capital și rezerve deoarece acestea reprezintă sume acordate sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții de către societate.

În cazul în care într-o perioadă se încasează subvenții aferente unor cheltuieli care nu au fost încă efectuate, subvențiile primite nu reprezintă venituri ale acelei perioade curente.

Contabilizarea distinctă a finanțărilor nerambursabile este prevăzută și la punctul 397 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 1.802 din 29 decembrie 2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, secțiunea 4.11 „Subvenții”.

Contabilitatea proiectelor finanțate din subvenții se ține distinct, pe fiecare proiect, sursă de finanțare, potrivit contractelor încheiate, fără a se întocmi situații financiare anuale distincte pentru fiecare asemenea proiect.

Pentru respectarea acestei prevederi, în cazul în care se obține o finanțare nerambursabilă, beneficiarul subvenției trebuie să țină o evidență contabilă distinctă a acesteia prin definirea în contabilitatea firmei de analitice distincte pentru cheltuielile eligibile aferente proiectului.

IMPORTANT!

Trebuie făcută diferența dintre cheltuielile eligibile și cheltuielile deductibile. Cheltuielile eligibile sunt cheltuielile care sunt acceptate și recunoscute în cadrul unui contract de finanțare în vederea realizării activităților aferente proiectului finanțat, în timp ce cheltuielile deductibile sunt cheltuielile efectuate de firme în scopul desfășurării activității economice și care se deduc la calculul impozitului pe profit conform prevederilor Codului fiscal.

Pentru asigurarea corelării cheltuielilor finanțate din subvenții cu veniturile aferente se procedează astfel:

a) din punctul de vedere al contului de profit și pierdere:

- în cursul fiecărei luni se evidențiază cheltuielile după natura lor;
- la sfârșitul lunii se evidențiază la venituri subvențiile corespunzătoare cheltuielilor efectuate;

b) din punctul de vedere al bilanțului:

- creanța din subvenții se recunoaște în corespondență cu veniturile din subvenții, dacă au fost efectuate cheltuielile suportate din aceste subvenții, sau pe seama veniturilor amânate, dacă aceste cheltuieli nu au fost efectuate încă;
- periodic, odată cu cererea de rambursare a contravalorii cheltuielilor suportate sau pe baza altor documente prin care se stabilesc și aprobă sumele cuvenite, se procedează la regularizarea sumelor înregistrate drept creanță din subvenții.

În toate cazurile se va urmări ca modul de contabilizare a operațiunilor să respecte clauzele cuprinse în contractele încheiate și legislația în vigoare. Totodată, entitățile trebuie să organizeze evidența internă pentru a răspunde cerințelor specifice de informații aferente proiectului solicitate de finanțator, conform contractelor încheiate.

Subvenții aferente activelor

Subvențiile pentru active, inclusiv subvențiile nemonetare la valoarea justă, se înregistrează în contabilitate ca subvenții pentru investiții și se recunosc în bilanț ca venit amânat (contul 475 „Subvenții pentru investiții”). Venitul amânat se înregistrează ca venit curent în contul de profit și pierdere pe măsura înregistrării cheltuielilor cu amortizarea sau la casarea ori cedarea activelor.

În cele mai multe situații, perioadele de-a lungul cărora o entitate recunoaște cheltuielile legate de o subvenție guvernamentală sunt ușor identificabile. Astfel, subvențiile acordate pentru acoperirea anumitor cheltuieli sunt recunoscute la venituri în aceeași perioadă ca o cheltuielă aferentă. În mod similar, subvențiile legate de activele amortizabile sunt recunoscute, de regulă, în contul de profit și pierdere pe parcursul perioadelor și în proporția în care amortizarea acelor active este recunoscută.

● Înregistrarea subvenției de primit, la aprobarea finanțării, pentru toată suma care a fost aprobată:

4452	=	4752	50.000 lei
„Împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții”		„Împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții”	

Înregistrare subvenție 41,5%

ÎNTREBARE:

În luna iulie s-a solicitat insertul de 41,5%, insert aferent lunii iunie, sumă ce a fost virată în cont în 25.09. În luna august am solicitat insertul de 41,5%, insert aferent lunii iulie, sumă ce a fost virată în contul nostru în 01.10. În luna septembrie am solicitat insertul de 41,5%, insert aferent lunii august, sumă ce nu a fost virată încă.

Care este monografia contabilă pentru 41,5% insert la șomajul tehnic? Ar fi trebuit evidențiat venitul la luna la care ar face referire, respectiv iunie, iulie și august?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor art. II din O.U.G. nr. 92/2020, în vederea decontării sumelor prevăzute la art. I alin. (1), angajatorii suportă integral contravaloarea salariilor angajaților care beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență și ulterior, începând cu data de întâi până la data de 25 a lunii următoare perioadei de raportare căreia îi sunt aferente veniturile, depun, prin mijloace electronice, la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum și a municipiului București, în raza cărora își au sediul social, o cerere semnată și datată de reprezentantul legal, însoțită de o declarație pe propria răspundere și de lista persoanelor care beneficiază de această sumă, asumată de reprezentantul legal al angajatorului și documente justificative (extras de cont), după îndeplinirea de către angajator a obligațiilor declarative și de plată.

Subvențiile acordate de AJOFM reprezintă subvenții aferente veniturilor, așa cum sunt acestea reglementate la punctul 395 din O.M.F.P. nr. 1.802/2014.

Potrivit prevederilor pct. 398 alin. (1), subvențiile se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

Recunoașterea veniturilor din subvenții se efectuează cu respectarea clauzelor care au stat la baza acordării lor.

Potrivit prevederilor pct. 399 alin. (3), subvenția care urmează să fie primită drept compensație pentru cheltuieli sau pierderi deja suportate trebuie recunoscută în contul de profit și pierdere în perioada în care devine creanță.

În aceste condiții, sumele care trebuie încasate de la AJOFM vor fi recunoscute drept creanțe în corespondență cu veniturile care vor compensa cheltuielile salariale aferente lunii pentru care se solicită sumele.

Așadar, în mod normal, atât cheltuiala cât și venitul se vor înregistra în aceeași perioadă.

Însă având în vedere că pentru acordarea subvenției este necesar să îndepliniți anumite condiții, recomand înregistrarea în veniturile societății în luna când ați întocmit și transmis cererea pentru solicitarea acestei subvenții, respectiv luna iulie, august și septembrie.

Desemnare reprezentant fiscal în România.

Bază legală. Obligații asumate de reprezentant

ÎNTREBARE:

Ce presupune deschiderea unei reprezentanțe fiscale în România, pentru o firmă din Austria, care are ca obiect de activitate comerț en-gros de produse industriale? Ce documente sunt necesare, unde se depun, dar și cum se poate la un moment dat închide reprezentanța fiscală?

Care este procedura de facturare în cazul firmei din Austria și a reprezentanței fiscale, adică dacă un furnizor din România livrează marfă firmei din Austria, furnizorul va factura TVA către reprezentanța fiscală din România și marfa către firma din Austria?

Firma din Austria mai are o subsidiară în România care, la fel, achiziționează de la fabricantul român și astfel poate să achiziționeze direct de la firma-mamă, acesta facturându-i marfa în euro fără TVA, iar reprezentanța fiscală facturând TVA aferentă. Cum se procedează efectiv și ce documente sunt implicate, cum circulă aceste documente în cadrul tranzacțiilor de achiziții și livrări?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În primul rând, trebuie reținut faptul că persoana impozabilă cu sediul activității economice pe teritoriul comunitar nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA prin reprezentant fiscal, având posibilitatea să se înregistreze direct în scopuri de TVA conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a) din Normele de aplicare a art. 316 din Codul fiscal.

„(7) Persoana impozabilă nestabilă în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

- a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în Uniunea Europeană. În cazul înregistrării directe, această persoană trebuie să declare adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal;
- b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în Uniunea Europeană”.

În al doilea rând, dacă persoana impozabilă din Austria are deja în România o sucursală/un sediu fix înregistrat în scopuri de TVA în România conform prevederilor art. 316 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă din Austria nu mai poate desemna un reprezentant fiscal pe teritoriul României, fiind obligată să desemneze aceste drepturi și obligații din punctul de vedere al TVA sucursalei deja existente, care a primit un cod de TVA .

Altfel spus, o persoană impozabilă poate avea un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA pentru toate operațiunile desfășurate pe teritoriul României care au locul în România, indiferent de faptul că acea persoană are sediul activității economice pe teritoriul unui stat membru sau pe teritoriul României. În acest sens, aduc drept argument prevederile pct. 88 alin. (5) din Normele de aplicare a art. 316 din Codul fiscal conform cărora:

„(5) Persoanei impozabile care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

În acest scop, persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României desemnează unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.”

● Înregistrarea în gestiune a producției de cereale obținute:

347 „Produce agricole”	=	711 „Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”
---------------------------	---	--

● Vânzarea cerealelor:

4111 „Clienți”	=	% 7017 „Venituri din vânzarea produselor agricole” (4427 „TVA colectată”)
-------------------	---	---

● Descărcarea gestiunii cu cerealele vândute:

711 „Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”	=	347 „Produce agricole”
--	---	---------------------------

Credit prin programul IMM Invest. Înregistrări contabile

ÎNTREBARE:

O societate primește un credit prin programul IMM Invest, în valoare de 325.000 lei pentru o perioadă de 36 de luni.

Care este monografia contabilă și poate fi încadrat ca împrumut pe termen mediu?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor pct. 360 din Reglementările contabile, o datorie trebuie clasificată ca datorie pe termen scurt, denumită și datorie curentă, atunci când:

- a) se așteaptă să fie decontată în cursul normal al ciclului de exploatare al entității;
- sau
- b) este exigibilă în termen de 12 luni de la data bilanțului.

Toate celelalte datorii trebuie clasificate ca datorii pe termen lung.

Având în vedere perioada pentru care se acordă împrumutul, 36 de luni, sumele primite vor fi evidențiate ca împrumuturi/credite bancare pe termen lung.

Potrivit prevederilor pct. 18 alin. (2) lit. b) din Reglementările contabile, o datorie reprezintă o obligație actuală a entității ce decurge din evenimente trecute și prin decontarea căreia se așteaptă să rezulte o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice. O datorie este recunoscută în contabilitate și prezentată în bilanț atunci când este probabil

Decizia privind reducerea timpului de lucru, care va cuprinde programul de lucru, modul de repartizare a acestuia și drepturile salariale aferente se comunică salariatului cu cel puțin 5 zile înainte de aplicarea efectivă a măsurii și se transmite în Revisal cel târziu în ziua anterioară producerii acesteia.

Angajatorul poate dispune măsura reducerii timpului de lucru și poate solicita decontarea indemnizației dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) măsura afectează cel puțin 10% din numărul de salariați ai unității;
- b) reducerea activității este justificată de o diminuare a cifrei de afaceri din luna anterioară aplicării măsurii sau cel mult din luna dinaintea lunii anterioare, cu cel puțin 10% față de luna similară din anul anterior.

Potrivit art. 1 alin. (13) din actul legislativ sus-menționat, „pe perioada aplicării măsurii prevăzute la alin. (1), salariaților afectați nu le poate fi redus programul de lucru în temeiul art. 52 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Astfel, textul interzice aplicarea măsurii privind reducerea timpului de lucru reglementată de O.U.G. nr. 132/2020 pe perioada reducerii săptămânii de lucru de la 5 la 4 zile pe săptămână.

Prin urmare, se poate aplica măsura reducerii timpului de lucru reglementată de O.U.G. nr. 132/2020 în continuarea perioadei în care a fost redusă săptămâna de lucru potrivit art. 52 alin. (3) din Legea nr. 53/2002 privind Codul muncii, întrucât se interzice aplicarea celor două măsuri în aceeași perioadă.

Ex: În luna septembrie nu se pot aplica prevederile O.U.G. nr. 132/2020 întrucât se interzice aplicarea celor două măsuri în aceeași perioadă (lună).

Luna octombrie 2020 are 22 de zile lucrătoare (176 ore) și dacă se alege reducerea cu 50% a programului de muncă, în mod automat, la sfârșitul lunii, nu trebuie să fie lucrate mai mult de 88 de ore.

Reducerea timpului de muncă

ÎNTREBARE:

O societate a folosit O.U.G. nr. 92/2020 art. 1, prin care a primit de la AJOFM sumele de 41,5% din salariul de încadrare al angajaților pentru lunile iunie, iulie și august 2020. Pe perioada stării de alertă vom putea folosi O.U.G. nr. 132/2020 art. 1 alin. (4) reducerea timpului de muncă pentru perioada următoare, începând cu octombrie 2020?

În condițiile în care cifra de afaceri este diminuată cu 10% față de luna similară din anul anterior, există cumva o interdicție în aplicarea O.U.G. nr. 132 art. 1 alin. (4), dacă am folosit O.U.G. nr. 92/2020 art. 1?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit prevederilor art. 1 din această ordonanță, prin derogare de la prevederile art. 112 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul reducerii temporare a activității determinate de instituirea stării de urgență/alertă/asediu, în condițiile legii, angajatorii au posibilitatea reducerii timpului de muncă a salariaților cu cel mult 50% din durata prevăzută în contractul individual de muncă, cu informarea și consultarea sindicatului, a reprezentanților salariaților sau a salariaților, după caz, anterior comunicării deciziei salariatului.

Reducerea timpului de muncă se stabilește prin decizia angajatorului, pentru o perioadă de cel puțin 5 zile lucrătoare consecutive, angajatorul având obligația de stabilire a programului de muncă pentru întreaga lună. Reducerea timpului de muncă se aplică și în cazul programului de muncă în ture, precum și în cazul programului de muncă inegal.

Proces-verbal întocmit de Antifraudă. Contestare și punct de vedere

ÎNTREBARE:

Care este termenul maxim în care se poate formula punctul de vedere la un proces-verbal emis în urma unui control inopinat și operativ desfășurat de Antifraudă cu decăderea din drepturi?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit art. 136 și art. 137 alin. (1) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, „controlul operativ și inopinat se efectuează de către funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, în condițiile legii”.

Art. 137

(1) Controlul operativ și inopinat se poate efectua și în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmărește constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate. (...)

(4) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.”

Potrivit art. 15 alin. (1) din O.U.G. nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, „Agenția, în exercitarea atribuțiilor proprii, încheie, ca urmare a controalelor efectuate, procese-verbale de control/acte de control pentru stabilirea stării de fapt fiscale, pentru constatarea și sancționarea contravențiilor, precum și pentru constatarea împrejurărilor privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală.”

Potrivit Anexei 1b pct. 1, pct. 8 și pct. 9 din Capitolul I – Reguli generale referitoare la întocmirea procesului-verbal la O.P.A.N.A.F. nr. 3.838/2015 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de control a Direcției generale antifraudă fiscală, „Procesul-verbal reprezintă actul de control bilateral care se întocmește de către inspectorii antifraudă cu ocazia controlului operativ și inopinat, pentru constatarea unor situații factice și documentare existente la un moment dat, pentru stabilirea stării de fapt fiscale, precum și pentru constatarea unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal și vamal și pentru stabilirea implicațiilor fiscale ale acestora. (...)

8. Constatările inspectorilor antifraudă rezultate în urma unei acțiuni de control operativ și inopinat se valorifică în funcție de natura constatărilor și obiectivul controlului.

9. Procesul-verbal se comunică contribuabilului, conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

Potrivit lit. b) pct. 1 din D. Capitolul III – Consecințe și măsuri dispuse în timpul controlului din aceeași Anexa 1b, „b) Punctul de vedere al contribuabilului:

1. Se va prezenta în sinteză punctul de vedere al reprezentantului contribuabilului față de constatările înscrise în procesul-verbal numai atunci când acesta are o opinie contrară și o prezintă în timpul controlului.”

Referitor la posibilitatea contestării procesului-verbal întocmit de inspectorii antifraudă cu ocazia controlului curent, operativ și inopinat sau a controlului tematic, prin Decizia nr. 783/2019 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și a celor ale art. 15 și art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative a CCR, pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019 și publicată în Monitorul Oficial nr. 120 din 17 februarie 2020, se stabilește faptul că acesta nu întrunește trăsăturile caracteristice ale unui act administrativ fiscal, ci doar constată unele situații factice și documentare pentru stabilirea stării de fapt fiscale sau constată unele împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală și implicațiile fiscale ale acestora.